

BEZ TEBE ANI RÁNU?

Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti.

Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic. (J 15:5)

1. čtení: Galatským 5:22-23

Hlavní čtení: Jan 15:1-11

Milí bratři, milé sestry,

představme si na okamžik, že jsme s Ježíšem blízko jeruzalémského chrámu. Hledíme spolu s ním na zářící vinnou révu, která byla připevněná nad bránou do chrámu. To vyobrazení vinné révy bylo ze zlata. V průběhu let přinášeli bohatí židé dary ve formě zlata a šperků, aby toto obrovské umělecké dílo doplnili dalšími úponky, hrozny a listy. Podle současníka Josefa Flavie, židovského historika, byly některé zlaté hrozny vysoké jako člověk. To muselo být dechberoucí dílo. Je možné, že právě tento pohled podnítil Ježíše k použití obrazu vinného kmene při jeho posledním prohlášení:

- ***Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař.*** (J 15:1)

Učedníci se v evangeliích dost často svého Mistra ptají. Jejich otázky jsou jednou dobré a případné, jindy trochu podivné a někdy dokonce docela mimoběžné. Právě na jejich otázkách se často ukazuje, že si ještě musí počkat na sestoupení Ducha svatého, který je uvede do veškeré pravdy. To mně dodává odvalu, abych se v jejich společnosti necítil trapně. I já dnes položím tři otázky, které mě napadly, když jsem přemýšlel nad Ježíšovými slovy.

První otázka, vlastně rozechřívací: *Ježíš sebe sama nazývá vinným kmenem. Dobře. Víme, že vinná réva je odvěkým symbolem Izraele, Božího lidu. Ale proč k tomu přidává to přidavné jméno „pravý“? Proč o sobě prohlašuje, že je pravý vinný kmen?* Protože Izrael dost často zplaněl a žádné dobré plody nenesl. Opakovaně selhával ve svém poslání. Nedržel se Hospodina. Nedůvěřoval mu a neposlouchal ho. Sloužil mnoha jiným bohům, a ne svému jedinému Zachránci. Ježíš je ovšem Syn, v kterém Otec našel zalíbení. Je vinný kmen, který nese dobré ovoce. Je svatý, bezhříšný, poslušný v životě i ve smrti. *Bůh dává víno pro radost lidskému srdci,* zpívá žalmista (Ž 104:15) A Ježíš Kristus, jakožto pravý vinný kmen, je trvalou radostí pro svého Otce, vinaře. I stálou radostí a potěchou pro věřící lidská srdce, pro každou ratolest, která z něj vyrůstá.

Druhá otázka: *Neobešel by se růst každé ratolesti bez čištění, tedy bez vinařova prořezávání?* Jinak řečeno: *Neobešel by se náš duchovní růst bez těžkosti?* Neobešel, odpovídá Ježíš. Ale jsou to těžkosti, kterými procházíte z vůle vašeho nebeského a láskyplného Otce. Skrze těžkosti všeho druhu nás Otec kultivuje, abychom nesli lepší a hojnější ovoce. Prořezává nás, aby odstranil to, co je plané. Aby podpořil růst toho, co je pravé a dobré. Věřící člověk, který onemocní, někdy vydá hojnější ovoce, než když zůstane zdravý. Jeho svědectví o tom, jak se spolehl na Krista ve své slabosti a bezmoci, má najednou pro lidi kolem něj úplně jinou váhu. Věřící člověk, který prochází těžkými vztahy s druhými lidmi, se od Krista a v síle Ducha svatého učí odpuštění, trpělivosti, tichosti a sebeovládání. Je snadné mít druhé lidi rád, když jsou na nás všichni milí, laskaví a hodní. Ale když nejsou, teprve se učíme, co znamená milovat jako Kristus. Anebo: Je snadné se modlit, když se naše modlitby plní jak na běžícím pásu. Ale tlouct na nebeskou bránu, která z nějakého důvodu zůstává přivřená, to z nás buduje pokorné a vytrvalé modlitebníky. Není obtížné chodit do shromáždění, kde je veselo, čilý ruch a spousta lidí. Ale vydržet ve společenství Kristovy církve, kde je nás pár, kde navíc nejsme všichni naladěni na stejnou vlnu, to je teprve duchovní výzva.

Bůh nás prořezává. Ale je to Bůh, kdo nás prořezává. Jako zkušený vinař a laskavý Otec to všechno dělá proto, abychom nesli hojnější ovoce. On nás také prořezává svým slovem, jak Ježíš dnes připomíná. Na to nezapomínejme. Boží slovo je tím nejlepším vinařským nožem. Těmi nejučinnějšími nůžkami v rukou božského vinaře. Vždyť:

- *Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce.* (Žd 4:12)

Třetí otázka: *Proč Kristus říká, že bez něj nemůžeme činit nic?* Vždyť to není pravda! Když si vyhrneme rukávy, uděláme sami od sebe spoustu dobré práce. Společně dokážeme připravit pěkné bohoslužby i zahradní párty. Učíme děti v nedělní škole a nacvičíme s nimi jednou za rok vánoční hru. Zazpíváme lidem u stromečku, pečujeme o sborové budovy. Připravíme tábor a NG fest. Vybereme docela pěkný salár, přispíváme na potřebné, uvaříme kvalitní kávu před kostelem a laskavě hovoříme s druhými lidmi.

A v běžném životě? Postavíme dům, zasadíme strom, chodíme do zaměstnání, vychováváme děti, věnujeme se volnočasovým aktivitám, třeba jezdíme na výlety, nebo se podílíme na chodu obce. A často v součinnosti s těmi, kteří v Krista nevěří, ani ho neznají.

Tak ještě jednou: *Proč Kristus prohlašuje, že bez něj nemůžeme činit nic?* Protože bez Ježíše neuděláme nic, co by mělo skutečnou a trvalou duchovní hodnotu. Sami od sebe nepřivedeme žádného hříšníka k Ježíši Kristu, k jeho kříži, a tím ke spáse. Můžeme mu vymluvit díru do hlavy, můžeme ho umlátit argumenty, můžeme mu naopak tiše a trpělivě sloužit, ale bez Božího Ducha ho k jeho Spasiteli neobrátime. Jen Spasitel sám dokáže spasit člověka. A nás si k tomu rád používá. Ale je to on, a jen on, kdo ze smrti umí vykresat život, dokonale vyčistit hříšné srdce, obrátit člověka k Bohu a jeho původní nezájem proměnit v horlivou lásku k Hospodinu. Bez Krista my sami nic nezmůžeme. Protože my nejsme vinný kmen, který všechno vyživuje. Ale jen a jen ratolesti, které z něj vyrůstají a na něm jsou závislé. A všechno, co jsem před chvílí vyjmenoval, prosím pěkně dělejme! Ale s upřímnou modlitbou, s pokornou touhou po Kristovu vedení, s prosbou o zmocnění a posilu Ducha svatého. Amen.

Galatským 5,22 - 23

T	S	O	V	I	L	Ě	P	R	T	L	O
V	O	A	T	O	R	B	O	D	C	Á	R
T	I	C	H	O	S	T	E	D	U	S	A
C	T	S	O	N	R	Ě	V	H	A	K	D
S	V	P	O	K	O	J	A	T	É	A	O
Í	N	Á	D	Á	L	V	O	E	B	E	S
H	O	L	A	S	K	A	V	O	S	T	T

LÁSKA

POKOJ

TRPĚLIVOST

LASKAVOST

DOBROTA

VĚRNOST

RADOST

SEBEOVLÁDÁNÍ

TICHOST

tajenka:

--	--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--